

การอบรมเยาวชนเพื่ออนุรักษ์กลองยาว

เทศบาลตำบลนาจ้ว จังหวัดอุดรธานี

อำเภอโนนสังมีกลองยาวเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเนิ่นนานกว่า 25 ปี จากการรับเอาวัฒนธรรมกลองยาวมาจากปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรักกลองยาว ซึ่งได้ย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดมหาสารคาม เข้ามาตั้งถิ่นฐานในอำเภอโนนสัง และถ่ายทอดวัฒนธรรมกลองยาวจนกลายเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น มีการใช้กลองยาวสำหรับเป็นเครื่องดนตรีในงานบุญงานประเพณีของท้องถิ่น แต่ในระยะหลังกลองยาวเริ่มลดบทบาทลงไป ผู้คนไม่ค่อยให้ความสนใจทำการสืบทอดวัฒนธรรมกลองยาวไว้ เนื่องจากได้มีการรับวัฒนธรรมสมัยใหม่เข้ามา เช่น เครื่องเสียง จึงมีเพียงคนบางกลุ่มเท่านั้นที่ยังทำการอนุรักษ์กลองยาวเอาไว้ทั้งการทำกลองยาว และยั้งตั้งคณะกลองยาวออกแสดงตามการจ้างงานในงานบุญ งานประเพณีต่างๆ

เมื่อวัฒนธรรมกลองยาวเริ่มถูกลดบทบาทลงไปในปัจจุบัน ผู้ที่ยังเห็นคุณค่าของกลองยาวจึงได้มีการคิดหาแนวทางในการอนุรักษ์กลองยาวเอาไว้ โดยในปี พ.ศ.2542-2546 โรงเรียนโนนสังพิทยาคมได้มีการจัดหลักสูตรวิชาเลือกเสรี วิชากลองยาวขึ้นภายในโรงเรียนและประสานความร่วมมือกับปราชญ์ชาวบ้านซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับกลองยาวมาเป็นวิทยากรในการสอนวิชากลองยาว แต่ในระยะนั้นการสืบทอดกลองยาวไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากมีเพียงการเปิดสอนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนักเรียนเหล่านั้นยังไม่ค่อยให้ความสนใจในวิชากลองยาวกันเท่าใดนัก อีกทั้งโรงเรียนยังไม่มีการกลองยาวเป็นของโรงเรียนเองสำหรับใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน

ข้อมูลพื้นฐานปีปัจจุบัน
: ปี พ.ศ. 2546

อำเภอ: โนนสัง

จังหวัด: อุดรธานี

ประชากร: 9,848 คน

พื้นที่: 10.17 ตร.กม.

ประเภทท้องถิ่น :
เทศบาลตำบล

การเลือกตั้ง : ทางตรง

วิถีใหม่

ในปี พ.ศ.2546 เทศบาลตำบลนาจ้วดำเนินการสนับสนุนหลักสูตรวิชากลองยาวของโรงเรียนโนนสังพิทยาคม โดยจัดทำโครงการ "การอบรมเยาวชนเพื่ออนุรักษ์กลองยาว" เพื่อสนับสนุนวิชาดังกล่าวโดยการมอบกลองยาวสำหรับเป็นสื่อการเรียนการสอนของวิชากลองยาว ทั้งนี้เพื่อดำรงความรู้และประเพณีวัฒนธรรมกลองยาวให้คงอยู่ต่อไป พร้อมทั้งเพื่อสร้างเครือข่ายเรื่องกลองยาวให้เผยแพร่ออกสู่สาธารณชนด้วย

ผลงานที่ได้ดำเนินการ

1. เทศบาลตำบลนาจ้วสนับสนุนงบประมาณปี 2546 จำนวน 30,000 บาท เพื่อสนับสนุนปราชญ์ชาวบ้านในการทำกลองยาว เพื่อบริจาคให้แก่โรงเรียนโนนสังพิทยาคมสำหรับเป็นสื่อการเรียนการสอนวิชากลองยาว
2. ในปี 2547 โรงเรียนโนนสังพิทยาคมดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรวิชากลองยาวขึ้นใหม่ให้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ยิ่งขึ้น โดยทำการเปิดสอนให้เยาวชนในโรงเรียนโนนสังพิทยาคมใน 2 ระดับชั้น คือ

- ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เปิดสอนหลักสูตรวิชาเลือกเสรี สัปดาห์ละ 2 วัน คือทุกวันจันทร์และพฤหัสบดี วันละ 2 ชั่วโมง มีนักเรียนเข้าเรียนจำนวน 36 คน
 - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (สายศิลป์ หอ 4/5, 4/6) เปิดสอนหลักสูตรภาคบังคับสำหรับนักเรียนสายศิลป์ สัปดาห์ละ 1 วัน คือทุกวันจันทร์เป็นเวลา 3 ชั่วโมง มีนักเรียนเข้าเรียนจำนวน 32 คน
3. หลักสูตรวิชาทดลองยาวของโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม ประกอบด้วย
- วัสดุในการทำกลองยาว
 - วิธีการทำกลองยาว
 - การรักษากลองยาว
 - การตีกลองยาว

หมายเหตุ ในส่วนของการเรียนการสอนจะเน้นในส่วนของการทำกลองยาวและการตีกลองยาว ซึ่งมีเนื้อหาดังนี้

การทำกลองยาว

ขั้นตอน/วิธีการประดิษฐ์

- เลือกไม้ที่เบาที่สุด โดยนิยมใช้ไม้ขนุนทั้งท่อนเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 12-13 นิ้ว (จามจุรี ไม้ประดู่ หรืออื่น ๆ ซึ่งเป็นไม้หางาย)
- กลึงขึ้นรูปด้วยเครื่องกลสำหรับกลึงตัวกลองให้เป็นทรงกลอง ให้มีความกว้าง 10 นิ้ว
- ใช้สว่านเจาะตรงกลางหน้าไม้ข้างในเพื่อคว้านเนื้อข้างในออก
- ขัดตัวกลองให้มีผิวสวย
- นำหนังวัวมาตากแห้งตัดเป็นวงกลมด้วยเครื่องตัดหนัง แขนงเพื่อผ่าหนังกลองมา แล้วนำหนังที่ผ่านการผ่าหนังกลองมาวางทับชาย ใช้ไม้ทุบหนังให้นิ่ม เจาะรูรอบๆ สำหรับร้อยเชือก
- นำหนังวัวที่ได้มาปิดทับตัวกลอง แล้วใช้เชือกร้อยกับรูที่เจาะไว้ผูกมัดเอาจกลองซึ่งมัดไว้ด้วยลวด
- นำทรายมาโรยเพื่อขัดไม้ลื่นขูดหน้ากลองเพื่อถอนขนวัว (เนื่องจากหนังวัวหน้ากลองมีขน)

การตีกลองยาว

เนื่องจากกลองยาวเป็นกลองหน้าเดียว รูปร่างทรงยาว ด้านล่างกลึงเป็นรูปคล้ายปากแตร ส่วนบนป่องเล็กน้อยปิดด้วยหนังวัว ซึ่งด้วยเชือกให้ตึง กลองยาวมีหลายขนาดขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของผู้เล่น ตกแต่งด้วยผ้าสีสวยงาม มีสายสะพายคล้องบ่าเพื่อสะดวกในการเล่น

ผู้เล่นกลองยาวจะใช้มือตีทั้งสองมือ บางครั้งตีแบบโลดโผนเพื่อความสนุกสนาน ใช้กำปั้น คอก เข่า ศีรษะ หรือตอตัวในการตีกลอง ซึ่งต้องใช้ทักษะและความชำนาญในการตี (การตีกลองยาวมีลักษณะเป็นลายต่างๆ ซึ่งลายหลักที่ทำการเรียนการสอนของโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม คือ ลายแห่ ลายสารคาม และลายไทยใหญ่)

วงกลองยาวของโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมประกอบด้วย กลองยาว 20 ใบ ฉาบ 2 ใบ ฆ้อง 1 ใบ พิณ 1 ใบ กราะ 1 ชิ้น

4. จัดสถานที่สำหรับวิชาทดลองยาว ทั้งหมด 2 แห่ง คือ
 - สถานที่เรียนการทำกลองยาวต้องเดินทางไปเรียนที่บ้านของปราชญ์ชาวบ้านกลองยาว
 - สถานที่เรียนการตีกลองยาวดำเนินการเรียนการสอนที่โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม
5. ครูผู้ดำเนินการสอนวิชาทดลองยาว
 - ผู้สอนการทำกลองยาว จะเป็นปราชญ์ชาวบ้านและครอบครัวของปราชญ์ชาวบ้านซึ่งเป็นคณะกลองยาวดั้งเดิมของชุมชน
 - ผู้สอนการตีกลองยาว จะเป็นปราชญ์ชาวบ้านในชุมชนจะเดินทางมาสอนการตีกลองยาว ที่โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม โดยมีอาจารย์ในโรงเรียนเป็นผู้ช่วยสอนหรือบางครั้งครูนำนักเรียนไปฝึกที่บ้านวิทยากรเพื่อให้นักเรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้
6. จัดตั้งคณะกลองยาวของโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมประกอบด้วย กลองยาว 20 ใบ ฉาบ 2 ใบ ฆ้อง 1 ใบ พิณ 1 ใบ กราะ 1 ชิ้น
7. คณะกลองยาวของโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมออกไปแสดงตามงานบุญประเพณีต่างๆ ของชุมชน เช่น แห่ในประเพณีบุญบั้งไฟ งานอุปสมบท งานแต่งงาน ทำให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกกลองยาวมีโอกาสและประสบการณ์ในการออกไปแสดงตามสถานที่ต่างๆ

8. คณะกลองยาวของโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมเข้าประกวดการแข่งขันกลองยาวระดับจังหวัด ซึ่งเทศบาลนครอุดรธานีจัดขึ้นในวันที่ 13 เมษายน 2547 ได้รับรางวัลชนะเลิศ เงินรางวัล 10,000 บาท
9. เทศบาลตำบลนาจ้วช่วยประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมกลองยาวของท้องถิ่น โดยการช่วยจัดหางานให้ในการออกไปแสดงตามสถานที่ต่างๆ

การระดมทรัพยากร

ค่าใช้จ่าย/การลงทุน

1. เทศบาลตำบลนาจ้วสนับสนุนงบประมาณในปี 2546 เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ในการทำการกลองยาว จำนวน 30,000 บาท เพื่อให้ปราชญ์ชาวบ้านทำการกลองยาว แล้วมอบกลองยาวดังกล่าวสนับสนุนการประกอบหลักสูตรกลองยาวของนักเรียนในชุมชน

อุปกรณ์/เครื่องมือ

1. วัสดุอุปกรณ์ในการทำการกลองยาว
 - เครื่องกลสำหรับกลึงตัวกลอง 1 ชิ้น
 - เครื่องตัดหนัง 1 ชิ้น

บุคลากร

1. ปราชญ์ชาวบ้านกลองยาวเป็นวิทยากรให้ความรู้ในการทำการกลองยาวและการตีกลองยาว เป็นหัวหน้าคณะกลองยาวของโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม
2. อาจารย์โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมเป็นเปิดหลักสูตรวิชากลองยาวและทำหน้าที่ช่วยสอนวิชากลองยาวร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน รวมทั้งเป็นผู้ดูแลคณะกลองยาวของโรงเรียน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

วันเดือนปี	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
2542	อาจารย์โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมและปราชญ์ชาวบ้านพบเห็นปัญหาของวัฒนธรรมกลองยาวที่เริ่มสูญหายไปจากท้องถิ่น ไม่มีผู้ให้ความสนใจ จึงได้หาแนวทางร่วมกันในการอนุรักษ์กลองยาวไว้	อาจารย์โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม และ ปราชญ์ชาวบ้าน
2542-2546	โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมเปิดสอนหลักสูตรวิชากลองยาวเป็นวิชาเลือกเสรีให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม
2546	เทศบาลตำบลนาจ้วเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมกลองยาว ซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นของชุมชน ประกอบกับเมื่อโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมมีการจัดหลักสูตรวิชากลองยาว จึงสนับสนุนงบประมาณให้แก่กลุ่มชาวบ้านที่มีความรู้ในการทำการกลองยาว แล้วนำกลองยาวเหล่านั้นมามอบเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนให้นักเรียนในโรงเรียน	เทศบาลตำบลนาจ้ว
2547	โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมทำการปรับปรุงหลักสูตรวิชากลองยาว และทำการเปิดสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย	โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม
2547	โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมดำเนินการสอนวิชากลองยาว โดยเน้นการทำการกลองยาวและการตีกลองยาว	โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม

13 เมษายน 2547	คณะกลองยาวโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมเข้าแข่งขันกลองยาวระดับจังหวัด ซึ่งจัดขึ้นโดยเทศบาลนครอุดรธานี	
2547	คณะกลองยาวโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมออกแสดงตามงานต่างๆ เช่น งานแห่บุญบั้งไฟ งานสงกรานต์ งานอุปสมบท และงานแต่งงาน เป็นต้น	โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม
2547	ดำเนินการสนับสนุนคณะกลองยาวโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมทุกครั้งที่มีการออกแสดง	เทศบาลตำบลนาจัว
2547	ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเผยแพร่คณะกลองยาวในชุมชน	เทศบาลตำบลนาจัว

หน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการ

-- หน่วยงาน/องค์กร -- -- บทบาทความร่วมมือ --

โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม เป็นผู้ดูแลหลักสูตรและควบคุมกิจกรรมการตีกลองยาว

ปราชญ์ชาวบ้าน เป็นวิทยากรในการสอนทำกลองยาวและการตีกลองยาว เป็นหัวหน้าคณะกลองยาวของโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม

ประเมินผลความสำเร็จ

ก่อนการดำเนินการ

1. กลองยาวซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นของชุมชนเริ่มถูกลดบทบาทลงไป ชาวบ้านหันไปสนใจวัฒนธรรมสมัยใหม่เช่น เครื่องเสียง เข้ามาแทนที่
2. ปราชญ์ชาวบ้านและโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมหาแนวทางในการอนุรักษ์วัฒนธรรมกลองยาวไว้ โดยโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมทำการเปิดวิชากลองยาวให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียน แต่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยให้ความสนใจ
3. โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมมีกลองยาวของโรงเรียนจำนวน 20 ใบ และยืมกลองยาวจากวัดและชาวบ้านในพื้นที่จำนวน 20 ใบ เพื่อมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนของนักเรียนในวิชากลองยาว

หลังการดำเนินการ

1. โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมได้รับการสนับสนุนกลองยาวจากเทศบาลตำบลนาจัวจำนวน 24 ใบ ทำให้โรงเรียนมีกลองยาวเป็นของตนเอง สำหรับเป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับวิชากลองยาว และมีกลองยาวสำหรับรองรับนักเรียนที่มีความสนใจที่จะศึกษามากขึ้น
2. ดำเนินการเปิดสอนเป็นวิชาเลือกเสรีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ได้รับความสนใจเข้ามาเรียนจากเด็กที่ต้องการศึกษาเรียนรู้อย่างจริงจัง มีเด็กเข้าเรียนจำนวน 31 คน
3. ดำเนินการเปิดสอนเป็นวิชาบังคับเลือกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้มีนักเรียนที่สนใจเลือกเรียนจำนวน 27 คน
4. นักเรียนที่เรียนวิชากลองยาวซึ่งได้เรียนรู้วิธีการทำกลองยาวและการตีกลองยาว สามารถทำ

- กลองยาวได้และสามารถตีกลองยาวได้ สามารถทำการจัดตั้งคณะกลองยาวของโรงเรียนและ
ออกแสดงตามงานต่างๆ ได้
- นักเรียนที่เป็นสมาชิกคณะกลองยาวได้รับค่าตอบแทนจากการออกแสดงกลองยาวตามประเพณี
ต่าง ค่าตอบแทนครั้งละ 1,500-3,000 บาท ตามความความใกล้เคียงของพื้นที่ที่ออกแสดง
 - นักเรียนที่เรียนวิชากลองยาวด้วยกันจะมีวัฒนธรรมร่วมกัน มีความใกล้ชิดสนิทสนมเนื่องจากจะมี
การพบปะพูดคุย ทั้งนักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับอาจารย์ ในหัวข้อที่จะศึกษาหรือข้อ
ปฏิบัติในการเรียนครั้งนั้นๆ และเมื่อสิ้นสุดการเรียนแล้ว ทั้งหมดจะมีการพูดคุยสรุปการเรียนรู้และ
ร่วมกันถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้นั้นออกสู่สังคม อีกทั้งยังเกิดวัฒนธรรมการช่วยเหลือซึ่ง
กันและกันของนักเรียนชายหญิงที่เรียนวิชากลองยาว เนื่องจากต้องมีการช่วยเหลือกันในการทำ
กลองยาว สร้างความมีน้ำใจต่อกันและกัน อีกทั้งเวลาที่มีการออกไปแสดงตามสถานที่ต่างๆ
นักเรียนเหล่านี้จะต้องดูแลซึ่งกันและกัน รู้จักแก้ปัญหาาร่วมกัน
 - เกิดวัฒนธรรมความใกล้ชิดระหว่างคนต่างวัย คือนักเรียนซึ่งเป็นเด็กและปราชญ์ชาวบ้านซึ่งเป็นผู้
เฒ่า ทำให้เกิดวัฒนธรรมที่เด็กได้รู้จักใกล้ชิดและเคารพผู้ใหญ่
 - นักเรียนที่เรียนวิชากลองยาวสามารถถ่ายทอดการตีกลองยาวให้แก่ผู้ที่มีความสนใจได้ โดยได้มีการ
สอนวิธีการตีกลองยาวให้แก่กลุ่มชาวบ้านเทพประทาน ที่เข้ามาขอฝึกวิธีการตีกลองยาวเพื่อ
นำไปใช้ในงานประเพณีในหมู่บ้านของตน

อุปสรรคและการแก้ไขปัญหา

อุปสรรค	การแก้ไขปัญหา
1. เด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ ถูกบังคับให้เลือกเรียนวิชากลองยาว บางคน ไม่ค่อยมีความสนใจในวิชากลองยาวอย่าง จริงจัง	1. ดำเนินการเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 เพิ่มขึ้นโดยเปิดเป็นวิชาเลือกเสรีทำ ให้มีเด็กที่มีความสนใจอย่างจริงจังเข้ามา ศึกษาเรียนรู้
2. บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการ ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกลองยาวมีน้อยลง	2. พยายามสอนและสร้างคนรุ่นใหม่ให้มี ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกลองยาวเพื่อ ทดแทนคนรุ่นเก่าที่มีน้อยลงนั้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ความมุ่งมั่นและตั้งใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไปของปราชญ์
ชาวบ้านและโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมรวมทั้งเยาวชนในพื้นที่
- ความสนใจที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมกลองยาวของเทศบาลตำบลนาจ้ว โดยการ
สนับสนุนกลองยาวสำหรับเป็นสื่อการเรียนการสอนวิชากลองยาวให้แก่ นักเรียน
โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม เพื่อสืบทอดวิชากลองยาวต่อไป อีกทั้งให้การสนับสนุน
ในการเชิญไปออกแสดงตามงานประเพณีต่างๆ

ความยั่งยืนในการดำเนินการ

วางแผนการจัดค่ายอนุรักษ์กลองยาวขึ้นในช่วงปิดเทอมเดือนตุลาคม 2547 เพื่อให้ นักเรียนที่ไม่มีโอกาสเรียนกลองยาวในโรงเรียน แต่มีความสนใจวัฒนธรรมกลองยาวได้เข้ามาศึกษา วัฒนธรรมกลองยาวร่วมกัน นอกจากนี้นักเรียนในโรงเรียนน้ำโสมพิทยาคมแล้วจะทำการประสานกับ โรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียง คือ โรงเรียนสามัคคีพิทยาคารของตำบลสามัคคีและโรงเรียนน้ำซึมพิทยาคม ตำบลหนองแวง เพื่อนำนักเรียนจำนวนโรงเรียนละ 25 คนเข้ามาเข้าค่ายอนุรักษ์กลองยาวร่วมกัน เพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้และรักษากลองยาวไว้คงอยู่ต่อไป

นอกจากนี้ อบต.ได้จัดตั้งเงินงบประมาณในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น ใน ปี พ.ศ.2548 เป็นจำนวนเงิน 250,000 บาท และได้ส่งเสริมการจัดตั้งวงดนตรีพื้นบ้าน เช่น แคนวังหว้าหรือ โป่งกลาง เป็นต้น

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

ชื่อ-นามสกุล : นายสมิต จิตติชัย
ตำแหน่ง : นายกเทศมนตรี
หน่วยงาน : เทศบาลตำบลนาบัว
ที่อยู่ : ตำบลนาบัว อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี
โทรศัพท์ : (042) 289-115, (042) 289-213

ชื่อ-นามสกุล : นายชาลี ประสมเพชร
ตำแหน่ง : ปลัดเทศบาล
หน่วยงาน : เทศบาลตำบลนาบัว
ที่อยู่ : ตำบลนาบัว อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี
โทรศัพท์ : (042) 289-115, (042) 289-213

ชื่อ-นามสกุล : พอชวลิต ดอนขร (ปราชญ์ชาวบ้าน)
ตำแหน่ง : ข้าราชการบำนาญ
ที่อยู่ : ตำบลนาบัว อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี
โทรศัพท์ : 042-5341805

ชื่อ-นามสกุล : นายมงคล คำดวง
ตำแหน่ง : อาจารย์ 2 ระดับ 7
หน่วยงาน : โรงเรียนน้ำโสมพิทยาคม
ที่อยู่ : ตำบลนาบัว อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี
โทรศัพท์ : (042) 289-309, (09) 9413107
อีเมล : mongkon.k@chaiyo.com

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีที่มีการริเริ่มวิถีใหม่: พ.ศ. 2546

ประเภทของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เทศบาลตำบล
สถานที่ตั้ง	เทศบาลตำบลนาจัว อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี 41000
ขนาดพื้นที่	10.17 ตารางกิโลเมตร
งบประมาณรายจ่าย	11,000,000 บาท (ปีงบประมาณ 2546) 4.07 %หมวดรายงบกลาง 14.34% หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ 8.62 % หมวดค่าจ้างชั่วคราว 6.47 % หมวดค่าตอบแทน 18.00 % หมวดค่าใช้สอยและวัสดุ 1.81% หมวดค่าสาธารณูปโภค 1.86% หมวดค่าครุภัณฑ์ 44.79% หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
งบประมาณรายได้	11,000,000 บาท (ปีงบประมาณ 2546) 2.26% หมวดภาษีอากร 61.34% หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับและใบอนุญาต 5.48 % หมวดรายได้จากทรัพย์สิน 1.81% หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด 29.09% หมวดเงินอุดหนุน
จำนวนพนักงานและลูกจ้าง	38 คน 8 คน พนักงานท้องถิ่น 7 คน ลูกจ้างประจำ 23 คน ลูกจ้างชั่วคราว
จำนวนประชากร	9,848 คน
จำนวนครัวเรือน	2,421 ครัวเรือน
ประชากรแฝง	3,000 คน
รายได้เฉลี่ยประชากร	25,000 บาท
ลักษณะของเมืองและ วิถีชีวิตประชาคม	ตำบลนาจัวมีลักษณะพื้นที่เป็นป่าดงดิบที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก ในช่วงอดีตที่ผ่านมาถือเป็นพื้นที่สีแดงมีปัญหารุนแรงเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เข้ามาเคลื่อนไหวในเขตรักษาพันธุ์และมีการสู้รบเพื่อรักษาดินแดน จึงได้มีการสร้างอนุสาวรีย์เพื่อไว้อาลัยให้กับผู้เสียสละ หลังจากปราบคอมมิวนิสต์ได้ ชาวบ้านในเขตพื้นที่รอบนอกได้เข้ามาถางป่าเพื่อทำการเกษตร สร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ทำไร่ ทำสวนจนปัจจุบัน ทำให้อาชีพหลักของชาวบ้านคือการทำเกษตรกรรม มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของตำบลคือลำไยและยางพารา มีวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่นคือกลองยาว โดยการตัดไม้ขนุนจากป่ามาทำกลองยาวและตั้งคณะกลองยาวเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นมานานกว่า 25 ปี มีประเพณีที่สำคัญ คือ งานบุญบั้งไฟ งานสงกรานต์ เป็นต้น